

Arrest

nr. 194 358 van 26 oktober 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Britse en Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2017 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing houdende bevel tot terughrijving van 23 oktober 2017.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2017 om 11 uur 30 in zaal A.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Z. CHIHAOUI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Marco DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE, verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart zowel de Britse als de Iraakse nationaliteit te bezitten.
Op 23 oktober 2017 komt de verzoekende partij aan met een vlucht vanuit Beirut.

Op 23 oktober 2017 neemt de verwerende partij de beslissing tot terugnrijving. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“Terugnrijving

Op 23/10/2017 om 14:00 uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel nationaal

Werd door ondergetekende N.M. (Hoofdinspecteur)

Naam A. Y. [...] voornaam A.S.[...]

Geboren op 24.12.1972 te Bagdad geslacht (m/v) mannelijk

Die de volgende nationaliteit heeft Irak wonende te (...)

Houder van het document nationaal Paspoort van Irak nummer A9884387

Afgegeven te Bagdad op 26.05.2025

(...)

Afkomstig uit Beirut met de vlucht ME216, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd , krachtens artikel 3, eerste lid van de wet 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en)

(...)

(C) *Is niet in het bezit van een geldig visum ~~of een geldige machtiging tot verblijf~~ (art. 3, eerste lid, 1°/2°)*
Reden van de beslissing: betrokkene reist met een geldig paspoort van Irak maar is niet in bezit van een geldig visum type C ».

(...)

Dit document is geenszins een identiteitsbewijs, noch een nationaliteitsbewijs”.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Wat betreft de beslissing tot terugnrijving is voldaan aan de verplichting die voortvloeit uit artikel 43, § 1, eerste lid, van het PR RvV. De verzoekende partij wijst er immers terecht op dat zij reeds van haar vrijheid is beroofd met het oog op de gedwongen tenuitvoerlegging van deze beslissing binnen een korte termijn en heeft dus de feiten uiteengezet die de indiening van de vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. De verwerende partij stelt dat het hoogdringende karakter van de vordering ook niet ter discussie staat.

2.2. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3, eerste lid ,2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 46 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit).

2.2.1.1. Vooreerst geeft de verzoekende partij een theoretische uiteenzetting van de door haar ingeroepen middelen. Vervolgens wijst de verzoekende partij erop dat ze in het bezit is van een E-kaart geldig van 29 januari 2013 tot 29 januari 2018 en van een vervallen Brits paspoort. De verzoekende partij vervolgt dat door de terugnrijving van de verzoekende partij als burger van de Unie te bevelen

artikel 46 van het Vreemdelingenbesluit geschonden wordt. In ondergeschikte orde wijst de verzoekende partij erop dat uit de motieven van de bestreden beslissing niet blijkt waarom er geen rekening werd gehouden met de Belgische verblijfskaart en het vervallen Brits paspoort.

De verzoekende partij licht als volgt haar middel toe:

2.2.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het eerste middel van de verzoekende partij:

“Hij betoogt over de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten te beschikken. Hij verwijst hierbij naar zijn Iraaks paspoort, zijn geldige E-kaart en zijn vervallen Brits paspoort. Hij stelt conform artikel 46 van het Vreemdelingenbesluit, als EU-burger, toegang te kunnen krijgen tot het grondgebied van het Rijk op basis van zijn vervallen Britspaspoort.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat uit het synthesesedocument telefoongesprek d.d. 25.10.2017 (in bijlage) blijkt dat verzoeker zijn Brits paspoort op frauduleuze wijze verkregen heeft en het vervolgens werd ingetrokken. Verzoeker kan zich derhalve niet beroepen op zijn Britse nationaliteit waardoor artikel 46 van het Vreemdelingenbesluit geen toepassing kan vinden.

Indien verzoeker, als Iraakse onderdaan, wenst te reizen met zijn Iraaks paspoort dient hij in het bezit dient te zijn van een geldig visum, quod non.

In casu werd verzoeker de toegang tot het grondgebied geweigerd omdat de nationaliteit op zijn paspoort (Iraakse) niet overeenstemt met de nationaliteit op zijn E-kaart (Britse). Verzoeker voert bij huidig verzoekschrift geen enkel bewijs toe dat aantoont als zou hij alsnog over de Britse nationaliteit beschikken.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die aan de basis van de bestreden beslissing liggen kent, waardoor voldaan is aan de formele motiveringsplicht.

Het eerste middel is niet ernstig.”

2.2.1.3. Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De bestreden beslissing geeft duidelijk de redenen aan op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt immers, met verwijzing naar artikel 3, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, vastgesteld dat de verzoekende partij reist met een geldig paspoort van Irak maar dat ze niet in het bezit is van een visum type C. De verzoekende partij bespreekt de verschillende motieven in haar middel waardoor zij aantoont de juridische en feitelijke overwegingen te kennen.

Een schending van artikel 2 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 wordt *prima facie* niet aangetoond.

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip ‘afdoende’ impliceert dat de motieven pertinent en draagkrachtig dienen te zijn (RvS 15 juni 2011, nr. 213.855).

De verzoekende partij betwist *in casu* dat de motivering afdoende is nu uit de motieven van de bestreden beslissing niet blijkt dat rekening werd gehouden met het Brits paspoort en haar verblijfskaart voor België.

Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

Onderzoek van de motiveringsplicht vergt *in casu* onderzoek van de toepasselijke wetsbepalingen.

De *in casu* bestreden beslissing is gegrond op artikel 3, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

*“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :
[...]*

*2° wanneer hij het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten
[...].”*

Artikel 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Wordt toegelaten het Rijk binnen te komen de vreemdeling die houder is :

1° hetzij van de documenten die vereist zijn krachtens een internationaal verdrag, een wet of een koninklijk besluit;

2° hetzij van een geldig paspoort of van een daarmee gelijkgestelde reistitel, voorzien van een visum of van een visumverklaring, geldig voor België, aangebracht door een Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of door een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt.

De Minister of zijn gemachtigde kan een vreemdeling die geen enkele van de in het voorgaande lid bepaalde documenten bezit, toestaan België binnen te komen, zulks op grond van bij koninklijk besluit vastgestelde regelen.”

Artikel 46 van het Vreemdelingenbesluit waarvan de verzoekende partij de schending aanvoert luidt als volgt:

“§ 1

Opgeheven

§ 2

Bij gebreke aan een geldige nationale identiteitskaart of een geldig nationaal paspoort, verlenen de met grenscontrole belaste overheden toegang tot het grondgebied aan de burger van de Unie op overmaking van een van de volgende documenten:

1° een vervallen nationaal paspoort of een vervallen identiteitskaart, of

2° enig ander bewijs van de identiteit en nationaliteit van de betrokkene.

Er wordt hem een bijzonder doorlaatbewijs afgegeven, overeenkomstig het model van bijlage 10quater.

In het geval vermeld onder 2°, wordt de beslissing genomen door de minister of zijn gemachtigde.”

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij voor het nemen van de bestreden beslissing op de hoogte was van het gegeven dat de verzoekende partij in het bezit is van een vervallen Brits paspoort en van een E-kaart voor België. Ook erkennen ze dat de verzoekende partij ingeschreven is in België. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt niet waarom de verwerende partij de verzoekende partij op basis van voormelde documenten en in haar hoedanigheid van burger van de Unie toegang verleent tot het grondgebied.

In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat *“Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat uit het synthesesedocument telefoongesprek d.d. 25.10.2017 (in bijlage) blijkt dat verzoeker zijn Brits paspoort op frauduleuze wijze verkregen heeft en het vervolgens werd ingetrokken. Verzoeker kan zich derhalve niet beroepen op zijn Britse nationaliteit waardoor artikel 46 van het Vreemdelingenbesluit geen toepassing kan vinden.”*

Ter terechtzitting stelt de verzoekende partij dat deze motivering niet kan teruggevonden worden in de bestreden beslissing, en dat zij zich hierop niet kan verweren nu dit pas naar aanleiding van de terechtzitting door de verwerende partij wordt meegedeeld.

Ter terechtzitting erkent de verwerende partij dat zij pas na het nemen van de bestreden beslissing begonnen is met een verder onderzoek van het vervallen Brits paspoort van de verzoekende partij.

De verzoekende partij kan bijgetreden worden, waar zij stelt dat voormelde motivering niet kan teruggevonden worden in de bestreden beslissing. Deze motivering is bijgevolg *post factum* en steunt daarenboven op onderzoeksdaden van de verwerende partij die gesteld werden na het nemen van de bestreden beslissing. Ook blijkt uit de stukken die door de verwerende partij neergelegd worden dat op

het ogenblik van de terechtzitting het onderzoek nog bezig is, nu in het ongedateerde rapport van de politie aangegeven wordt dat de verzoekende partij nog dient gehoord te worden omtrent de feiten en *“verder onderzoek omtrent de fraude zal door onze diensten onderzocht worden.”* Een *a posteriori*-motivering in de nota met opmerkingen van de verwerende partij vermag niet een onregelmatigheid in de bestreden beslissing te herstellen.

In dit opzicht voert de verzoekende partij terecht aan dat de bestreden beslissing niet op correcte en pertinente feiten rust en bijgevolg niet afdoende gemotiveerd is. Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 is *prima facie* geschonden.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg ook voldaan.

2.3. In haar moeilijk te herstellen ernstig nadeel verwijst de verzoekende partij naar het gegeven dat ze ernstige middelen aangevoerd heeft. Voorts wijst ze bijkomend op dat de bestreden beslissing een inbreuk op haar privéleven in het licht van artikel 8 van het EVRM vormt.

2.4.2. Gelet op de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden eigen aan de zaak moet redelijkerwijze worden aangenomen dat de verzoekende partij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Het komt de verwerende partij toe te onderzoeken en te motiveren of de verzoekende partij al dan niet een burger van de Unie is en op basis van haar Brits paspoort en Belgische E-kaart toegang moet krijgen tot het Belgische grondgebied alwaar zij zaakvoerder is van een bedrijf en gelet op het gestelde in de bespreking van het middel heeft de verwerende partij nagelaten dit te doen.

Aan de voorwaarden van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan.

Aangezien is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden dient de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing tot weigering van binnenkomst met terugdrijving te worden bevolen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing, bij uiterst dringende noodzakelijkheid, van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot terugdrijving van 23 oktober 2017, wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend zeventien door:

Mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

Dhr. L. JANS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS

M. RYCKASEYS